

Republika Slovenija

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Številka: 018-138/2021-5

S K L E P

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu mag. Gregorja Šebenika, kot predsednika senata, ter dr. Mateje Škabar in Nine Velkavrh, kot članic senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup potrošnega materiala za tiskanje*« v sklopu 9 »*Dobava potrošnega materiala za tiskanje Lexmark 9*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba PAVLIN proizvodnja, trgovina, storitve, d.o.o., Gerbičeva ulica 116, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Mužina, Žvipelj in partnerji d.o.o., Brdnikova ulica 44, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo, Tržaška cesta 21, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 30. 9. 2021

o d l o č i l a:

1. Zahtevk za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva naročnika za povrnitev stroškov se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v:

Obvestilo o javnem naročilu je bilo na portalu javnih naročil objavljeno 6. 5. 2021, pod št. objave JN002865/2021-B01, dne 7. 5. 2021 pa tudi v Uradnem listu Evropske unije, pod št. objave 2021/S 089-228001. Naročnik izvaja odprti postopek.

Naročnik je 23. 7. 2021 sprejel in istega dne na portalu javnih naročil (pod št. objave JN002865/2021-ODL01) objavil »*ODLOČITEV O ODDAJI NAROČILA*«, št. 4301-4/2021-200, s katero je javno naročilo v sklopu 9 oddal ponudniku EXTRA LUX d.o.o., Ljubljana, Brnčičeva ulica 17B, Ljubljana - Črnuče (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Iz obrazložitve odločitve izhaja, da je naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno in vlagatelja zato ni povabil k elektronski dražbi. Naročnik pojasnjuje, da je bilo skladno z dokumentacijo v zvezi z oddaji javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija) zahtevano, da mora ponudnik, ki je ponudil enakovreden material za tiskanje, v svoji ponudbi predložiti

kopijo certifikatov, ki jih je izdala uradna pooblaščen ustanova oziroma akreditirana organizacija ali pristojni urad za nadzor kakovosti, s katerim dokazuje, da ponujeno blago ustreza določenim standardom. Vlagatelj v svoji ponudbi ni predložil zahtevanih dokazil, izdanih s strani uradne pooblaščen ustanove oziroma akreditirane organizacije ali pristojnega urada za nadzor kakovosti, s čimer v tej točki ni izkazal enakovrednosti ponujenega enakovrednega materiala za tiskanje, da ustreza standardu ISO/IEC 19752:2017 oz. ISO/IEC 19798:2017 oz. ISO/IEC 24711:2011, nasproti razpisanemu originalnemu materialu za tiskanje blagovne znamke Lexmark. Še dodatno je bilo zahtevano, da mora ponudnik v primeru, da dobavlja enakovreden material za tiskanje, zagotavljati enakovredno kvaliteto originalnemu proizvodu, ki je blagovne znamke Lexmark; ponudnik je v svoji ponudbi moral predložiti kopijo certifikata in posamezne teste institucij za neodvisno testiranje ali drug enakovreden certifikat neodvisne institucije, s katerim dokazuje, da je ponujeni enakovredni material (HQP) po karakteristikah (zmogljivost natisnjenih strani, zanesljivost delovanja, kakovost slike in obstojnost tiska/slike), enak originalnemu Lexmark materialu za tiskanje. Vlagatelj za predmetni material za tiskanje HQP ni predložil zahtevanih dokazil, izdanih s strani institucij za neodvisno testiranje, s čimer v tej točki ni izkazal enakovredne kvalitete originalnemu proizvodu. Naročnik navaja, da je vlagatelj v ponudbi predložil dokument »Pojasnilo«, v katerem je navedel, da v skladu s tretjim odstavkom 70. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in prakso Državne revizijske komisije pojasnjuje, da nima dostopa do ustreznih certifikatov in testnih poročil, izdanih s strani institucije za neodvisno testiranje, ki jih naročnik zahteva, in jih tudi ne more pridobiti v času od objave razpisa do poteka roka za predložitev ponudb, pri tem razlogi oziroma odgovornost ni na njihovi strani, ter dodatno prilaga dokazila (lastna testna poročila in izjave), da blago, ki ga ponuja, izpolnjuje tehnične specifikacije, merila za oddajo naročila ali pogoje za izvedbo naročila; vlagatelj je priložil še izjavo slovenske akreditirane organizacije (ki naj bi pritrjevala njegovi izjavi, da od objave razpisa do roka za predložitev ponudb ni mogel pridobiti s strani naročnika zahtevanih standardov in testnih poročil), opisal pa je tudi časovno komponento pridobitve standardov in certifikatov, z navedbo proizvajalcev tonerjev v različnih državah, pri katerih se je pozanimal, kje bi lahko naročili izdelavo standardov ISO19752 in ISO11798. Predložil je tudi tri elektronska sporočila med njim in institucijami za standardizacijo, ki naj bi potrjevala, da ne opravljajo certificiranja v skladu s certifikatom ISO 11798.

Naročnik pojasnjuje, da navedbam in predloženim dokumentom o nezmožnosti pravočasne pridobitve dokazil ne more slediti: predmetno naročilo je bilo objavljeno 7. 5. 2021, odgovor akreditirane organizacije je datiran z dne 4. 6. 2021, ki je datum, katerega je naročnik pri predmetnem naročilu določil za rok za predložitev in odpiranje ponudb. Vlagatelj ni predložil dopisa oz. poziva, s katerim bi izkazoval, da je pozval akreditirano organizacijo k odgovoru o možnosti izvedbe testiranja, iz katerega bi izhajalo, da je k temu pristopil takoj po objavi naročila – v odgovoru akreditirane organizacije je sicer naveden datum prejema vprašanja 10. 5. 2021. Oba datuma pa sicer ne izkazujeta, da je k preveritvi možnosti izvedbe testiranja vlagatelj pristopil pravočasno ali da je izvedel aktivnosti, da bi zahtevana dokazila lahko zagotovil pravočasno (na primer pridobil odgovor akreditirane organizacije takoj). Prav tako je bilo povpraševanje poslano zgolj eni instituciji. Naročnik v času objave naročila tudi ni prejel nobenega poziva k podaljšanju roka za oddajo ponudb iz naslova trajanja opravljanja testov enakovrednega materiala, pri čemer je bil vlagatelj o pripravi javnega naročila in z nameri o objavi naročila seznanjen kot eden izmed udeležencev na strokovnem dialogu, ki ga je organiziral naročnik. Naročnik nadalje ugotavlja, da je vlagatelj za dokazovanje zahtev predložil lastne teste, ki niso datirani, testi pa niso bili izvedeni v skladu z zahtevami iz točke 6 v poglavju III. Tehničnih specifikacij. Vlagatelj naj bi za dokazila za zahteve v podtočki 5

točke III. Tehničnih specifikacij poizkušal poleg tega, da dokazil ni mogel pridobiti pravočasno, izkazati tudi, da do zahtevanih dokazil niti nima dostopa. Naročnik navedbam in dokumentom, ki jih je vlagatelj priložil, ne more slediti, saj naj bi le navedel, da te institucije ne izvajajo certificiranja v skladu s standardom ISO11798, ni pa izkazal, da nima dostopa do teh dokazil, kot to zahteva tretji odstavek 70. člena ZJN-3, oziroma ni odgovoren, da dostopa nima. Naročnik še dodaja, da v času objave javnega naročila ni prejel opozorila o morebitnem umiku predmetne zahteve iz dokumentacije javnega naročila, z utemeljitvijo zakaj zahteva ni ustrezna ali je ni mogoče izpolniti.

Naročnik glede na navedeno ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati, da so izpolnjeni zahtevani pogoji iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, da ponudnik ni imel dostopa do potrdil ali poročil o preizkusih, niti da jih ni mogel pridobiti v ustreznih rokih. Posledično niti ni bilo podlage za presojo ustreznosti predloženih drugih dokazil, in sicer lastnih testov ponudnika kot proizvajalca za podtočki 4 in 6 ter lastne izjave, da ponujeni kompatibilni tonerji ustrezajo zahtevam standarda ISO 11798:2003 za točko 5 poglavja III. Tehničnih specifikacij.

Vlagatelj je zoper navedeno odločitev dne 4. 8. 2021 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj naročnik ali Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugotovi in razveljavi izpodbijano odločitev v delu, ki se nanaša na sklop 9; zahteva tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. Ugotavlja, da je naročnik njegovo ponudbo izločil iz razloga, ker naj ne bi izkazal obstoja okoliščin iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3. Vlagatelj kot kategorično napačna označuje stališča naročnika. Izpostavlja, da ZJN-3 nikjer ne določa, da bi moral ponudnik predlagati podaljšanje roka ali izkazati, da je k preveritvi možnosti testiranja pristopil *»pravočasno«* oz. *»takoj po objavi naročila«*. Sklicujoč se na v ponudbi podano *»Pojasnilo«* (s priloženimi dokazili) meni, da je zelo natančno izkazal, da je obstoj pogojev za predložitev drugih ustreznih dokazil iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3 v celoti izpolnjen. Kot bistveno pri tem izpostavlja, da je že 10. 5. 2021 posredoval povpraševanje družbi LOTRIČ Certificiranje d.o.o., odgovor pa prejel 4. 6. 2021. Ta družba je potrdila, da so preizkuse zmožni izvesti, vendar v roku od treh do štirih mesecev. Glede navedbe naročnika o tem, da v ponudbi priložena testna poročila niso datirana, vlagatelj pojasnjuje, da noben standard ISO 19752 tega ne zahteva – zahteva se le navedba datuma testiranja; za testna poročila oz. primerjavo vlagateljevih tonerjev s tonerjem originalnega proizvajalca glede zmogljivosti natisnjenih strani, zanesljivosti delovanja, kakovosti slike in obstojnosti tiska/slike pa ne obstaja noben standard, zato tudi na tem poročilu datuma ni navedel. Opozarja še, da so *»ugotovitve«* naročnika o tem, da *»[...] testi niso bili izvedeni v skladu z zahtevami iz točke 6 v poglavju III. Tehničnih specifikacij«* nejasne in splošne, zato jih ni mogoče preizkusiti. Strinja se z naročnikom v tem, da je bil kot udeleženec strokovnega dialoga seznanjen s tem, da se javno naročilo pripravlja, vendar pa kategorično zavrača, da bi bil v fazi strokovnega dialoga seznanjen s tehničnimi specifikacijami. Vlagatelj končno še izpostavlja, da mu zaradi petega odstavka 35. člena ZJN-3 ne pripada vpogled v izbrano ponudbo in je tako onemogočen pri uveljavljanju pravnega varstva v polnem obsegu. Meni, da je to določilo ZJN-3 med drugim v očitnem in neposrednem nasprotju s sodbami Sodišča EU, stališčem 3. občne seje Državne revizijske komisije v letu 2021 z dne 22. 4. 2021 ter s 3.a, 22. in 25. členom Ustave RS, saj ne omogoča niti učinkovitega, niti enakega varstva pravic udeležencu v postopku (tj. vlagatelju). Vlagatelj zato podaja tudi predlog Državni revizijski komisiji, naj vložijo pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma začne postopek predhodnega odločanja pred Sodiščem EU glede vprašanja, ali je dopustno nacionalno pravo (35. člen ZJN-3) razlagati tako, da se udeležencu v postopku javnega naročanja, katerega ponudbo je naročnik spoznal za nedopustno, sme zato preprečiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika.

Izbrani ponudnik se je o navedbah vlagatelja izjasnil z vlogo z dne 11. 8. 2021. Navedbam nasprotuje oz. soglaša z naročnikom.

Naročnik je 24. 8. 2021 sprejel »SKLEP«, št. 4301-4/2021/213, s katerim je zahtevek za revizijo v celoti zavrnil kot neutemeljenega. Meni, da predložitve dokazil za dokazovanje enakovrednih lastnosti originalu ni mogoče subsumirati pod določbo tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, saj bi moral ponudnik v obravnavanem primeru zagotoviti enakovredne lastnosti tonerja napram originalnemu izdelku Lexmark, ki je že vrsto let na trgu in ima znane specifikacije (naročnik ne zahteva enakovrednosti blaga na podlagi lastnih tehničnih specifikacij, ker jih ni določil – gre za lastnosti blaga, ki jih je določil proizvajalec originalnega tonerja). Vlagatelj naj bi si tretji odstavek 70. člena ZJN-3, ki predstavlja izjemo napram prvemu odstavku istega člena, preširoko in vseobsežno tolmačil. Naročnik poudarja, da uporaba te izjeme ni dopustna niti v primerih, ko je okoliščina, ki bi sicer opravičevala uporabo predmetnega odstavka, predvidljiva in jo ponudnik zaradi zamud pri načrtovanju, slabe organizacije in podobnih razlogov ni zaznal ali želel odpraviti. Naročnik meni, da ponudnik ne more izbirati, ali bo pripravil ponudbo na podlagi prvega ali tretjega odstavka 70. člena ZJN-3 oz. obratno: naročnik ni dolžan sprejeti drugih dokazil na podlagi tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, če niso izpolnjene tudi ostale predpostavke za uporabo predmetnega odstavka. Vlagatelj bi moral v ponudbi dokazati zakaj on, kot vesten in skrben ponudnik na trgu, nima oziroma ni odgovoren, da nima dostopa do potrdil ali poročil o preizkusih ali jih ne more pridobiti v ustreznih rokih, pa tega ni storil. Vlagatelj naj bi se sprenevedal, ko zatrjuje, da nikjer po državah Evrope ni mogel pridobiti kontakta za naročilo za izdelavo standardov ISO 19752 in ISO 11798. To po oceni naročnika ne drži, ker vlagatelj že razpolaga s standardom ISO 19752 za druge tonerje (naročnik se pri tem sklicuje na javno objavljen seznam pridobljenih certifikatov in na vsebino sklepa Državne revizijske komisije št. 018-187/2020-7), zaradi česar očitno zelo dobro ve, kako in kje se pridobi želeni standard. Glede nezmožnosti pridobitve potrdil v ustreznih rokih naročnik meni, da pristop k pridobivanju zahtevanih testov s strani neodvisnih institucij ni bil ustrezen in pravočasen ter opravljen z dolžno skrbnostjo ponudnika. Izpostavlja še, da pogreša dokazilo o povpraševanju tujemu izvajalcu testiranj (npr. družbi TÜV). Tako povpraševanje je vlagatelj v preteklosti že opravil v naročilu pod št. objave JN008957/2019-B01. Takrat je/bi tuji izvajalec testiranja lahko potencialno izvedel časovno veliko hitreje kot na primer družba LOTRIČ Certificiranje d.o.o. Vlagatelj tako ne more trditi, da kljub temu, da se je pozanimal, ni dobil naslova, kje v tujini bi lahko naročil izdelavo predmetnih standardov. Glede strokovnega dialoga naročnik izpostavlja, da je bilo prisotnim potencialnim ponudnikom (tudi vlagatelju) zastavljeno konkretno vprašanje glede njihovega videnja sprejemljivih dokazil za dokazovanje enakovrednosti kompatibilnega tonerja, morebitne sporne zahteve iz preteklih naročil in zakaj; odgovora na ta vprašanja naročnik ni prejel, niti s strani vlagatelja. Kot nezanemarljivo naročnik izpostavlja dejstvo, da je vlagatelj v letu 2020 in 2021 opravil lastne teste »na zalogo«; če je teste lahko opravil v tem času »na zalogo« sam, bi jih lahko oziroma jih vsaj poskusil opraviti pri uradnih pooblaščenih ustanovah oz. akreditiranih organizacijah. To dodatno podkrepi dejstvo, da bi to lahko storil že pred objavo naročila, pa ni. Naročnik se v nadaljevanju vsebinsko opredeljuje do predloženih dokazil v vlagateljevi ponudbi.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 25. 8. 2021 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 27. 8. 2021. Pojasnjuje, da je naročnik razpisne zahteve v predmetnem razpisu avtonomno zaostрил (npr. z zahtevo, da mora

ponudnik izkazovati enakovrednost na vseh napravah, na katerih se posamezni originalni oz. enakovredni proizvodi uporabljajo in ki jih uporabljajo naročniki iz predmetnega naročila), do te mere, da je postala tehnična dokumentacija, s katero je vlagatelj na preteklih razpisih dokazoval enakovredno kvaliteto originalnemu proizvodu, postala nezadostna, vlagatelj pa v času od objave razpisa do poteka roka za oddajo ponudb objektivno ni imel dovolj časa za izdelavo vse zahtevane dokumentacije. Poudarja, da pred objavo razpisne dokumentacije ne ve in tudi ne more vedeti, kakšne zahteve oz. pogoje in glede katerih tonerjev za posamezne modele tiskalnikov bo postavil naročnik za izdelavo posameznih standardov in ostalih potrebnih dokumentov; tega naročnik ni niti nakazal na strokovnem dialogu. Meni, da naročnik širi razloge za izločitev njegove ponudbe. Dodatno izpostavlja, zakaj si kot proizvajalec ne more pridobivati certifikatov »na zalogo« in da ZJN-3 ne določa, da bi moral ponudnik, ki se sklicuje na institut iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3 izkazati nekakšno posebno oziroma še dodatno vestnost in skrbnost.

Naročnik se je z vlogo z dne 9. 9. 2021 opredelil do navedb vlagatelja v vlogi z dne 25. 8. 2021. Vztraja pri predhodnih navedbah. Poudarja, da se od vlagatelja, ki ponuja enakovreden material, ne zahteva višja stopnja skrbnosti kot od ponudnika, ki ponuja originalni material, saj gre zgolj za to, da ponudnik, ki ponuja originalni material, že »per se« dokazuje, da izpolnjuje zahteve iz razpisne dokumentacije, medtem ko mora ponudnik z enakovrednim materialom, enakovrednost originalnemu še dokazati. Skrbnost ponudnika, ki ponuja enakovredni material, se zato zahteva le v delu, da pridobi(va) zahtevana dokazila oziroma dokaže, da on ni odgovoren, da ni pravočasno pridobil zahtevanih dokazil oziroma jih ne more pridobiti in je zato v ta namen upravičeno priložil druga dokazila.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Glede vlagateljevega zatrjevanja, da je zaradi tega, ker mu skladno s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 ne pripada vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, onemogočen pri uveljavljanju učinkovitega pravnega varstva, in v zvezi s čimer predlaga Državni revizijski komisiji začetek postopka predhodnega odločanja pred Sodiščem EU glede vprašanja, »ali je dopustno nacionalno pravo (35. člen ZJN-3) razlagati tako, da se udeležencu v postopku javnega naročanja, katerega ponudbo je naročnik spoznal za nedopustno, sme zato preprečiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika«, Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da je postopek pravnega varstva namenjen nadzoru nad zakonitostjo naročnikovega ravnanja v postopkih javnega naročanja (gl. npr. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN ter 16.a člen ZPVPJN). Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj niti ne zatrjuje, da je zahteval vpogled v ponudbo izbranega ponudnika oz. da mu naročnik vpogleda ni omogočil. Ker torej vlagatelj niti ni zatrjeval (naročnikove) kršitve ZJN-3, tako s predlogom, da se Sodišču EU postavi predhodno vprašanje, predlaga postavitev predhodnega vprašanja, ki ni bistveno za rešitev predmetnega spora. Ker odgovor na predlagano vprašanje, ne glede na to, kakšno je, v nobenem primeru ne more imeti vpliva na rešitev zadeve, ni potrebna predložitev predhodnega vprašanja Sodišču EU (sodba Cilfit, C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, točka 10).

Glede vlagateljevega predloga za presojo ustavnosti in zakonitosti petega odstavka 35. člena ZJN-3 je treba pojasniti še, da Državna revizijska komisija ni eden od upravičenih predlagateljev, ki lahko začne postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisa (med katere je skladno s 154. členom Ustave RS potrebno šteti tudi ZPVPJN) oz. ni pristojna za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izkazati

pa ne more niti zahtevanega pravnega interesa (prim. 23., 23a. in 24. člen Zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/1994 s sprem.).

Med strankama je sporno vprašanje, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka drugega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Ena od predpostavk dopustne ponudbe je torej tudi njena skladnost z zahtevami naročnika, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navede tehnične specifikacije (prim. prvi odstavek 68. člena ZJN-3), s katerimi opiše predmet javnega naročanja. ZJN-3 v 68. členu poleg pravil v zvezi z oblikovanjem tehničnih specifikacij določa tudi pravila glede dokazovanja izpolnjevanja tehničnih specifikacij. Skladno z devetim odstavkom 68. člena ZJN-3 mora ponudnik v svoji ponudbi z vsemi ustreznimi sredstvi, vključno s tistimi iz 70. člena ZJN-3, dokazati, da gradnja, blago ali storitev, ki je skladna s standardom, izpolnjuje zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti, ki jih je določil naročnik. Sedmi odstavek 68. člena ZJN-3 določa, da kadar naročnik uporabi možnost sklicevanja na tehnične specifikacije iz b) točke petega odstavka tega člena, ponudbe ne sme zavrniti z obrazložitvijo, da ponujene gradnje, blago ali storitve niso skladne z zahtevanimi tehničnimi specifikacijami, če ponudnik v svoji ponudbi na kakršen koli ustrezen način, vključno z načini dokazovanja iz 70. člena tega zakona, dokaže, da predlagane rešitve enako izpolnjujejo zahteve, določene v tehničnih specifikacijah. Naročnik lahko skladno s prvim odstavkom 70. člena ZJN-3 zahteva, da gospodarski subjekti kot dokazilo o skladnosti s tehničnimi specifikacijami, predložijo poročilo o preizkusu, ki ga pripravi organ za ugotavljanje skladnosti, ali potrdilo, ki ga izda tak organ. Skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZJN-3 mora naročnik sprejeti druga ustrezna dokazila, ki niso navedena v prvem odstavku 70. člena ZJN-3, na primer tehnično dokumentacijo proizvajalca, kadar določen gospodarski subjekt nima dostopa do potrdil ali poročil o preizkusih iz prvega odstavka tega člena ali jih ne more pridobiti v ustreznih rokih, pod pogojem, da ni odgovoren za to, da nima dostopa, ter pod pogojem, da gospodarski subjekt s tem dokaže, da gradnje, blago ali storitve, ki jih zagotavlja, izpolnjujejo tehnične specifikacije, merila za oddajo naročila ali pogoje za izvedbo naročila.

Iz navedenih določil ZJN-3 izhaja, da je naročnik upravičen od ponudnikov zahtevati dokazovanje zahtevanih značilnosti lastnosti blaga, na drugi strani pa morajo ponudniki v ponudbi izkazati izpolnjevanje zahtev, pri čemer pa niso omejeni na točno določena dokazna

sredstva. Tudi če naročnik zahteva dokazovanje zahtevanih značilnosti blaga s predložitvijo poročil o preizkusih ali potrdil, ki jih pripravijo oz. izdajo organi za ugotavljanje skladnosti, mora naročnik upoštevati možnost ponudnikovega dokazovanja z drugimi ustreznimi dokazili in to, kot to navaja tudi naročnik, ne glede na vprašanje, ali je to možnost izrecno predvidel v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik mora skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZJN-3 sprejeti druga ustrezna dokazila, vendar pa dokazovanje ni brezpogojno, saj tretji odstavek 70. člena ZJN-3 ponudniku nalaga določene obveznosti; ponudnik mora že v ponudbi izkazati obstoj okoliščin iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, ki opravičujejo oz. utemeljujejo sprejem drugih ustreznih dokazil.

Predmet obravnavanega javnega naročila v spornem sklopu 9 je (sukcesivna) dobava materiala za tiskanje (tonerjev) za tiskalnike Lexmark. Naročnik je določil, da lahko ponudniki ponudijo originalni material za tiskanje (tj. material za tiskanje proizvajalca blagovne znamke Lexmark) ali enakovredni material za tiskanje (tj. material za tiskanje, ki je visoko kvaliteten in izpolnjuje vse pogoje in zahteve, ki so zahtevani za originalni material; od originalnega materiala za tiskanje se razlikuje le v tem, da blagovna znamka materiala za tiskanje ni enaka blagovni znamki – prim. III. poglavje Tehničnih specifikacij).

V III. poglavju Tehničnih specifikacij je naročnik določil (dodatne) zahteve za enakovreden material za tiskanje, in sicer:

»4. Tonerji in kartuše morajo ustrezati standardu ISO/IEC 19752:2017 (tonerji za črno-bele stroje oziroma naprave za tiskanje) oziroma ISO/IEC 19798:2017 (tonerji za barvne stroje oziroma naprave za tiskanje) oziroma ISO/IEC 24711:2021 (kartuše) ali enakovrednim standardom.

DOKAZILO (predloži ga samo ponudnik, ki je ponudil originalnemu enakovreden material za tiskanje):

Ponudnik mora k ponudbi predložiti kopijo(-e) certifikata(-ov), ki ga(-jih) je izdala uradna pooblaščen ustanova oziroma akreditirana organizacija, ki potrjuje proizvajalčev certifikat za kvaliteto izdelkov v ponudbi v skladu s predmetno zahtevo ali pristojni urad za nadzor kakovosti, s katerim je potrjena skladnost predmetnega ali enakovrednega standarda za ponujeno blagovno znamko.

[...]

6. Dobavitelj mora v primeru, da dobavlja originalnemu enakovreden material za tiskanje, zagotavljati enakovredno kvaliteto originalnemu proizvodu.

DOKAZILO (predloži ga samo ponudnik, ki je ponudil originalnemu enakovreden material za tiskanje):

Ponudnik mora k ponudbi predložiti kopijo certifikata in posamezne teste institucije za neodvisno testiranje, kot so: Buyers Lab (BLI), German Federal Institute for Materials Research and Testing, Rochester Institute of Tehnology (RIT), Spencer Lab, Quality Logic ali drug enakovreden certifikat neodvisne institucije, s katerim se dokazuje, da je ponujeni originalnemu enakovredni material po kakovosti enak originalnemu materialu za tiskanje. Ponudnik novega originalnemu enakovrednega materiala za tiskanje mora zagotoviti, da ves ponujeni material ustreza originalu po karakteristikah: zmogljivost natisnjenih strani, zanesljivost delovanja, kakovost slike IQ (zahteva se enaka kakovost slike od prve do zadnje izpisane strani) in obstojnost tiska/slike. Testno poročilo za posamezen enakovreden material

za tiskanje se mora nanašati na vsak posamezen model tiskalnika, na katerih se uporablja originalni proizvod, s čimer ponudnik izkazuje enakovrednost na vseh napravah, na katerih se posamezni originalni oz. enakovredni proizvodi uporabljajo in ki jih uporabljajo naročniki iz predmetnega naročila. Tiskalniki, na katerih se uporablja testirani toner ali kartuša v sklopih 1-14, in na katerih morajo biti testirani enakovredni tonerji ali kartuše, so navedeni v prilogi dokumentacije. Testna poročila so del specifikacij ponujenega blaga.«

Iz predstavljenega dela razpisne dokumentacije izhaja, da je naročnik (ker naroča material za tiskanje za tiskalnike Lexmark, s katerimi že razpolaga) predmet javnega naročila opredelil s sklicevanjem na blagovno znamko Lexmark, pri čemer dopušča tudi enakovreden material za tiskanje. Iz 4. in 6. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij je razvidno, da je naročnik določil tehnične lastnosti, ki so relevantne za presojo enakovrednosti ponujenega neoriginalnega materiala za tiskanje in materiala za tiskanje Lexmark, in sicer izkoristek tonerja [v 4. točki III. poglavja Tehničnih specifikacij navedeni standardi se namreč nanašajo (le) na metodo za določitev izkoristka tonerjev oz. kartuš], zmogljivost natisnjenih strani (kar je po vsebini sicer enako izkoristku tonerja), zanesljivost delovanja, kakovost slike IQ in obstojnost tiska/slike. Enakovrednost ponujenega neoriginalnega materiala za tiskanje materialu za tiskanje Lexmark (oz. da ima ponujeni material enake oz. enakovredne tehnične lastnosti kot material za tiskanje Lexmark) so bili ponudniki dolžni izkazati (že) v ponudbi.

Kot dokazilo o enakovrednosti je naročnik zahteval predložitev certifikatov in testnih poročil, pri čemer je zahteval, da ta dokazila izdajo uradne pooblaščne ustanove oz. akreditirane organizacije oz. pristojni uradi za nadzor kakovosti oz. institucije za neodvisno testiranje. Čeprav je torej naročnik zahteval dokazila v smislu prvega odstavka 70. člena ZJN-3, je dolžan upoštevati tretji odstavek 70. člena ZJN-3 in sprejeti tudi druga ustrezna dokazila, če ponudnik v ponudbi izkaže obstoj okoliščin iz te določbe.

V obravnavani zadevi med strankama ni sporno, da:

- vlagatelj v izpodbijanih sklopih ni ponudil (le) materiala za tiskanje blagovne znamke Lexmark, pač pa je ponudil (tudi) material za tiskanje blagovne znamke HQP (tj. HQPLMS121 in HQPLMS421);
- je vlagatelj naveden kot proizvajalec ponujenega materiala za tiskanje HQP;
- vlagatelj v ponudbeno dokumentacijo za material pod blagovno znamko HQP (glede na že citirani določbi iz III. poglavja Tehničnih specifikacij) ni predložil certifikatov in testnih poročil, izdanih s strani uradne pooblaščne ustanove oziroma akreditirane organizacije oz. neodvisne institucije, pač pa je predložil lastni testni poročili;
- je vlagatelj v ponudbo predložil dokument »Pojasnilo« s prilogami, v katerem pojasnjuje, da in zakaj kot ponudnik nima dostopa do dokumentov, ki jih je naročnik zahteval v III. poglavju Tehničnih specifikacij oz. zakaj jih ne more pridobiti v času od objave razpisa do poteka roka za predložitev ponudb.

Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da ni presojala, ali je vlagatelj s predloženima testnima poročila dokazal, da blago izpolnjuje tehnične specifikacije, saj se takšna presoja nanaša na vsebinsko presojo predloženih dokazil, te presoje pa naročnik po lastnem zatrjevanju (še) ni opravil. Ne glede na zatrjevanje naročnika je sicer iz vsebine izpodbijane odločitve mogoče razbrati tudi drugače, saj naročnik kot problematično izpostavlja, da lastna testna poročila vlagatelja niso datirana ter da »testi niso bili izvedeni v skladu z zahtevami iz točke 6 v poglavju III. tehničnih specifikacij«. Kljub temu, da je v obravnavanem primeru sporno vprašanje, ali bi moral naročnik lastna testna poročila vlagatelja glede na določbo tretjega odstavka 70. člena ZJN-3 sploh sprejeti, pa bi bilo v primeru, če bi bilo mogoče šteti,

da se je naročnik vendarle opredeljeval do predloženih poročil, treba ugotoviti, da je iz obeh poročil jasno razvidno, kdaj so bila testiranja opravljena (15. 2. 2021 – 17. 2. 2021 za HQPLMS421 oz. 18. 2. 2021 – 20. 2. 2021 za HQPLMS321), iz citirane pavšalne navedbe naročnika pa sploh ne bi bilo mogoče ugotoviti, na kakšni podlagi je naročnik osnoval zaključek, da testi niso bili izvedeni v skladu z zahtevami iz razpisne dokumentacije.

Med strankama je torej sporno, ali bi moral naročnik pri presoji izkazovanja enakovrednosti ponujenega materiala za tiskanje in materiala za tiskanje Lexmark upoštevati v vlagateljevi ponudbi predložena testna poročila. Iz naročnikovih navedb izhaja, da naročnik prejetih dokazil pri presoji dopustnosti ponudbe ni upošteval; naročnik namreč v obravnavanem primeru zavrača uporabo tretjega odstavka 70. člena ZJN-3 z argumentacijo, da vlagatelj ni uspel izkazati obstoja okoliščin iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, ki opravičujejo oz. utemeljujejo sprejem drugih ustreznih dokazil.

Pregled vlagateljeve ponudbe potrjuje, da je vlagatelj dokumentu »*Pojasnilo*« priložil mnenje oz. izjavo (kot to navaja vlagatelj: akreditiranje organizacije) LOTRIČ Certificiranje d.o.o., ki naj bi pritrjevala izjavi, da v času od objave tega razpisa do poteka roka za predložitev ponudb vlagatelj ni mogel pridobiti s strani naročnika zahtevanih certifikatov in testnih poročil. Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz te izjave oz. mnenja izhaja, da družba LOTRIČ Certificiranje d.o.o. podaja odgovor na »*prejeto povpraševanje z dne 10.05.2021 v katerem [vlagatelj] povprašuje[...] za izvedbo testov po standardu ISO 19752:2017 in SIST ISO 11798:2003*«, pri čemer glede standarda ISO 19752:2017 (relevantnega za obravnavani primer) potrjuje, da lahko preskuse na tonerjih v lastnem akreditiranem laboratoriju izvedejo skladno z zahtevami tega standarda, ter ocenjuje, da je za omenjeno količino (zlasti porabljenega papirja) preskuse možno izvesti v roku od treh do štirih mesecev. Državna revizijska komisija pristavlja, da glede na citiran del odgovora družbe LOTRIČ Certificiranje d.o.o. razvidno, da je vlagatelj povpraševanje v zvezi s certifikacijo po zahtevanem standardu na naslovnika (družbo LOTRIČ Certificiranje d.o.o.) naslovil najkasneje 10. 5. 2021 (torej nekaj dni po objavi obvestila o naročilu na portalu javnih naročil), zato ni izkazan očitek naročnika v obrazložitvi izpodbijane odločitve, da vlagatelj k preveritvi možnosti izvedbe testiranja ni pristopil pravočasno. Prav tako ni relevanten pomislek naročnika o tem, da je bil vlagatelj o pripravi javnega naročila iz namero o objavi javnega naročila seznanjen kot eden od udeležencev strokovnega dialoga. Državna revizijska komisija pojasnjuje, da izvedba strokovnega dialoga ni del postopka javnega naročanja (prim. 64. člen in 66. člen ZJN-3) in da posledično naročnikovo ravnanje, povezano s strokovnim dialogom, ne more biti predmet postopka pravnega varstva (prim. 5. člen ZPVPJN). Iz navedb naročnika (in tudi ne iz dokumenta »*ZAZNAMEK STROKOVNEGA DIALOGA*« z dne 2. 3. 2021, ki je del odstopljene dokumentacije postopka oddaje javnega naročila) ne izhaja, da bi bili udeleženci strokovnega dialoga seznanjeni s predmetom naročila (npr. katere tonerje naj bi naročnik sploh naročal) in tudi ne s tehničnimi specifikacijami ali s tem zahtevanimi dokazili.

Vlagatelj je v dokumentu »*Pojasnilo*« navedel še, da kljub povpraševanju pri vseh proizvajalcih tonerjev v Avstriji, Italiji, Franciji, Nemčiji, na Poljskem in na Hrvaškem ni uspel pridobiti naslova akreditirane institucije, kateri bi lahko naročil izdelavo standarda (pravilno: certifikata po standardu) ISO 19752. Ob upoštevanju, da se je vlagatelj v istem dokumentu skliceval na izjavo oz. mnenje družbe LOTRIČ Certificiranje d.o.o., ki je možnost izvedbe preizkusov po tem standardu potrdila (v posledici česar vlagatelju ni mogoče pritrčiti, da nima dostopa do zahtevanih dokazil iz 4. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij), je tako navedbo vlagatelja zato razumeti v smislu zatrjevanja, da poleg te družbe vlagatelj ni uspel najti drugega subjekta, ki bi bil zmožen izvesti te preizkuse in izdati ustrezen certifikat.

Ta trditev po svoji naravi predstavlja negativno dejstvo, ki pa ga vlagatelj že po sami naravi stvari ne more dokazati. To pomeni, da je dokazno breme v konkretnem primeru na strani naročnika, ki v nasprotju z vlagateljem zatrjuje pozitivno dejstvo (da obstajajo tudi drugi subjekti, pri katerih je mogoče pridobiti zahtevan certifikat). Vendar pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik s pavšalnim sklicevanjem na to, da vlagatelj »že razpolaga s standardom ISO 19752 za druge tonerje, zaradi česar očitno zelo dobro ve kako in kje se pridobi zeleni standard« v obravnavanem primeru tega dokaznega bremena ni zmožal. Naročnik sicer navedbo dokazuje še s sklicevanjem na certifikat, ki ga je vlagatelj pridobil in ki je javno dostopen na spletu (navedel je tudi spletni naslov), vendar Državna revizijska komisija s tem v zvezi pritrjuje vlagatelju, ki v vlogi z dne 27. 8. 2021 izpostavlja, da se ta certifikat z dne 15. 12. 2011 ne nanaša na zahtevani standard ISO 19752:2017, pač pa na standard ISO 19752:2004. Naročnik tako sicer izkazuje, da je izdajatelj tega certifikata v letu 2011 izvajal certifikacijo po standardu ISO 119752:2004, ne pa tudi tega, da ta izdajatelj izvaja (v relevantnem času) certifikacijo tudi po standardu ISO 19752:2017. Dodati gre še, da naročnik (za razliko od 6. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij) v razpisni dokumentaciji v 4. točki III. poglavja Tehničnih specifikacij ni (primeroma) navedel subjektov, pri katerih bi bilo mogoče pridobiti certifikat.

Ne glede na utemeljenost vlagateljevih navedb o tem, da dokazil, zahtevanih v 4. točki III. poglavja Tehničnih specifikacij, ne more pridobiti v ustreznem roku (tj. do poteka roka za predložitev ponudb), pa je za rešitev obravnavane zadeve relevantna tudi zahteva iz 6. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij, ki se nanaša na predložitev kopije certifikata in posameznih testov institucije za neodvisno testiranje za dokazovanje enakovrednosti ponujenega enakovrednega materiala po več karakteristikah (poleg natisnjenih strani še zanesljivost delovanja, kakovost slike IQ in obstojnost tiska/slike). S tem v zvezi Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni izkazal, da do zahtevanih dokazil nima dostopa, prav tako pa tudi ne tega, da zahtevanih dokazil ne more pridobiti v ustreznem roku. Že omenjeno mnenje oz. izjava družbe LOTRIČ Certificiranje d.o.o., na katerega se je vlagatelj skliceval v dokumentu »Pojasnilo«, se namreč nanaša le na izvedbo preizkusov po standardih ISO 19752:2017 in SIST ISO 11798:2003 (slednji je bil zahtevan za tonerje in kartuše iz sklopov 1–7, zato za obravnavano zadevo niti ni relevanten), torej na zahtevo iz 4. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij, ne pa tudi na kopije certifikatov in posameznih testov institucije za neodvisno testiranje iz 6. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij, ki bi dokazovali, da je ponujeni enakovredni material po kakovosti (določenih karakteristikah) enak originalnemu materialu za tiskanje. To mnenje oz. izjava ter s tem povezane navedbe vlagatelja v dokumentu »Pojasnilo« zato v ničemer ne kažejo na obstoj okoliščin iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, ki bi opravičujejo oz. utemeljujejo sprejem drugih ustreznih dokazil (v tem primeru: vlagateljeve lastne dokumentacije oz. lastnih testnih poročil). Iz enakega razloga tudi niso relevantna tri elektronska sporočila treh različnih institucij, ki jih je vlagatelj priložil dokumentu »Pojasnilo«: tudi ta se namreč nanašajo na preizkušanje po standardih (npr. ISO 11798).

Vlagatelj je v dokumentu »Pojasnilo« zapisal še, da navaja še primer, ki naj bi ponazarjal, koliko časa traja izdelava zahtevanih dokumentov – standarda (pravilno: certifikata po standardu) ISO/IEC 19752 in testnih poročil za kakovost slike, obstojnost tiska ter zanesljivost delovanja tonerja; vlagatelj je tako navedel, da je za navedeno neodvisna institucija v Sloveniji za samo en kompatibilen (enakovreden) toner potrebovala skoraj en mesec (vse potrebno naj bi ponudnik neodvisni instituciji dostavil 16. 9. 2020, testno poročilo pa naj bi prejel 6. 10. 2020), pri čemer pristavlja in pojasnjuje, da je temu času treba dodatno prišteti še potrebne priprave ponudnika na podajo vloge za certifikacijo. Dodal je še, da so v

preteklosti neodvisne institucije v tujini potrebovale še precej več časa, kar naj bi pomenilo, da je zahtevo naročnika po dokumentaciji za vsako posamezno napravo praktično nemogoče izpolniti.

Tudi iz povzetega zapisa vlagatelja v ničemer ne izhaja, da dostopa do zahtevanih dokazil iz 6. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij – iz zapisa je mogoče razbrati celo obratno, namreč da je vlagatelj taka dokazila za drug tip tonerjev v preteklosti že pridobil in bi jih lahko tudi v tem primeru. V zvezi z vlagateljevimi navedbami, ki se vsebinsko nanašajo na nezmožnost pridobitve dokazil v ustreznem roku, pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni niti pojasnil, kako naj bi bile pretekle izkušnje s pridobivanjem dokazil za druge tonerje relevantne za obravnavani primer. Da bi vlagatelj s svojimi navedbami lahko uspel, bi moral določno ter konkretno navesti dejstva oz. konkretizirano pojasniti, zakaj v tem primeru zahtevanih dokazil za konkretno ponujene tonerje ne more pridobiti v ustreznih rokih, te navedbe pa tudi izkazati. Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z izpostavljenimi navedbami ni presegel ravni pavšalnega zatrjevanja, prav tako pa se ni skliceval na morebitna dokazila (npr. korespondenco ali povpraševanje za izvedbo testov za te izdelke ipd.). Navedbe vlagatelja so tako ostale neizkazane.

Upošteva vse navedeno Državna revizijska komisija ne more ugotoviti, da naročnik ni imel podlage za zaključek, da vlagatelj ni uspel izkazati obstoja okoliščin iz tretjega odstavka 70. člena ZJN-3, ki opravičujejo oz. utemeljujejo sprejem drugih ustreznih dokazil glede na zahtevo iz 6. točke III. poglavja Tehničnih specifikacij, v posledici česar tudi ni upošteval vlagateljevih testnih poročil za dva ponujena tonerja in ponudbo zavrnil kot nedopustno.

Ker vlagatelj ni dokazal, da je naročnik z izdajo izpodbijane odločitve o oddaji predmetnega javnega naročila kršil določila ZJN-3 ali razpisne dokumentacije, je Državna revizijska komisija, skladno s 1. alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel. Ker je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Naročnik je v odločitvi o zahtevku za revizijo odločil, da mu mora vlagatelj povrniti stroške postopka, ki so mu nastali zaradi odločanja o zahtevku za revizijo. Ker je odločitev o stroških postopka odvisna od končne odločitve o zahtevku za revizijo, je Državna revizijska komisija odločila tudi o naročnikovi zahtevi za povrnitev stroškov.

Naročnikovo stroškovno zahtevo je potrebno zavrniti že zato, ker naročnik v predrevizijskem postopku na podlagi določb ZPVPJN sprejema odločitve v vlogi organa odločanja oz. pravnega varstva (1. alineja 2. člena ZPVPJN v povezavi z 28. členom ZPVPJN), ne pa v vlogi stranke predrevizijskega postopka (prvi odstavek 3. člena ZPVPJN), zato do povrnitve priglašeni stroškov ni upravičen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

V Ljubljani, dne 30. 9. 2021

Predsednik senata:
mag. Gregor Šebenik,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala e-Revizija):

- pooblaščenec vlagatelja,
- naročnik,
- RS, MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.